

T4KF

SKÅNSKA TRÄNGREGEMENTETS KAMRATFÖRENING

September 2018 • nr 19

Bästa T 4-Vänner

I detta nummer kommer vi att få ta del av 3 artiklar som har stått i ”Trängaren” Trängregementets och dess kamratförenings skrift. Vi har fått möjlighet att publicera deras aktuella artiklar och det skapar lite insikt i dagens verklighet.

Vidare är det ett nytt tryckeri som hjälper oss att göra denna skrift. Det halvår som gått sedan förra numret av T 4 KF har vi bland annat haft årsmöte där över ett hundra medlemmar deltog. Några förändringar har ej skett i styrelsen eller i VU. Vi var på en endagsutfärd till Landskrona under ledning av Peter Alf och Hans Inge Lindulf mycket trevligt men endast 30 deltagare, vi kan bli fler på dessa utfärder.

När det gäller denna skrift är Ni välkomna med tips, artiklar eller annat mtrl som kan vara av intresse för medlemmarna. Vi har redan fått fler skribenter som märks i detta nummer.

Hemsidan knyter även samman medlemmarna med snabbare information och den besöks av många från hela världen.

**När det gäller deltagande i olika verksamheter var vänlig respektera sista anmälningstidpunkt och följ kassörens anvisningar.
Välkommen till våra träffar!**

Bilder och sekretess

När vi inför bilder i ”T 4 KF” och på vår ”Hemsida” försöker vi vara så neutrala som möjligt. Skulle det vara någon som inte önskar vara på bild i ”T 4 KF” eller på vår ”Hemsida” så ber jag Er ta kontakt med mig redaktören Gunnar Segerholm eller webbansvarige Arne Huléen.
Gunnar Segerholm/Sekreterare

Ordförande är högst ansvarig för vår förening samt ansvarig utgivare för ”T 4 KF” och ”Hemsida”.

**Nils Olof Johansson, Brohuset 357, 264 53 Ljunghed
Telefon: 0435-441427, 0768-540865**

Viceordförande är ansvarig för museet.

**Peter Alf, Drottninggatan 85, 281 48 Hässleholm
Telefon: 0451-849 12, 0705-457784**

Kontakten med T 4 Kamratförening kan ske på olika sätt och vår officiella adress är via **Sekreterare T 4 Kamratförening, c/o Gunnar Segerholm, Breanäs 3041, 289 73 Immeln
Telefon: 0730-472581**

Då det gäller kamerala frågor, medlemskap och adressändringar skall Ni ta kontakt med vår **Kassör Arne Huléen** som även är ansvarig för medlemsregister och webmaster för hemsidan.
**T 4 Kamratförening, c/o Arne Huléen, Pål Tuas väg 6, 281 33 Hässleholm.
Telefon: 0707-161740**

Ordföranden har ordet juli 2018

Det har varit en fantastisk och unik vår och sommar vad gäller väder. Samtidigt har det i skrivande stund (31 juli) inte regnat i nämnvärd omfattning i våra trakter sedan valborgsmäss.

Det innebär katastrofår för jordbruk, hästägare m. fl. För hundra år sedan, eller vid en ev avspärning, hade vi säkert närmast oss ett nödår. Nu i globaliseringens tidevarv så blir förmodligen inte konsekvenser för oss vanliga mer än brunbrända gräsmattor, obefintlig produktion i köksträdgården och kanske ökning av priserna på livsmedel. Idag har Sverige en självförsörjningsgrad av livsmedel på ca 50% och vi är helt beroende av vad näringslivet bedömer skall finnas i lager. Den lagerhållningen hålls oftast på så låg nivå som möjligt av kostnadsskäl. Någon form av reglerad beredskapslagring av livsmedel och drivmedel förekommer mig veterligt ej.

”Försvarsberedningen anser mot bakgrund av detta att det militära och det civila försvaret inom ramen för ett sammanhållet totalförsvaret ska planera för att under minst tre månader kunna möta och hantera en säkerhetspolitisk kris i Europa och vårt närområde som leder till allvarliga konsekvenser för samhällets funktionalitet” (Utdrag ur Ds 2017-66,)

Under våren - sommaren har det varit akut brist i landet på flera olika läkemedel. Det visar sig att ingen central myndighet har koll på läget, eller att det finns någon form av reglerad beredskapslagring förutom lagring av vaccin vid ev pandemiutbrott.

I riksrevisionverkets rapport 2018-03-05 konstaterades att: ”Genom omregleringen av apoteksmarknaden år 2009 avvecklades Apotekets AB:s ansvar för läkemedelsförsörjning vid höjd beredskap och vid kriser. Några kompenserande åtgärder för dessa förändringar avseende läkemedelsförsörjningen har inte vidtagits”

Vi är alltså helt beroende av globala aktörers, tillverkares och distributörers göranden och låtanden.

Det extrema vädret har fått till följd ett stort antal skogsbränder i Mellansverige som verkligen har utsatt räddningstjänst och berörda myndigheter för omfattande insatser under lång tid med ett antal evakueringar m.m. i berörda områden. God hjälp har vi fått utifrån våra allierade i EU. Bränderna börjar nu avklinga men faran över är det inte.

SKÅNSKA TRÄNGREGEMENTETS KAMRATFÖRENING

Ansvarig utgivare:

Ordförande Nils Olof Johansson

Redaktör:

Sekreterare Gunnar Segerholm

September 2018 • nr 19

Bilder (om inget annat anges): Arne Huléen • Uno Nilsson **Korrektur:** H I Lindulf

Torkan håller i sig i Syd Sverige och det råder som bekant totalt eldningsförbud även i den egna grillen. Dessa extrema händelser kommer att föranleda en utvärdering och översyn av landets totala resurser och möjligheter inom området

I maj månad distribuerades till alla hushåll i landet broschyren ”Om krisen eller kriget kommer” (utgiven av MSB – myndigheten för samhällsnydd och beredskap). Broschyren informerar om hur människor och hushåll kan förbereda sig för olika samhällskriser och ytterst krigsfara och krig. Det framgår också att kommunen ansvarar bl a för att äldreomsorg, vattenförsörjning och skola fungerar vid en samhällskris. Hur ser då verkligheten ut vad gäller kommunal krisberedskap?

På fredagen den 8 juni strax efter 2030 körde en lastbil av en elstolpe vid Åstorp vilket innebar att 15000 hushåll blev strömlösa. Höganäs kommun och Familia köpcentrum vid Hyllinge blev bl a strömlösa. Kommunens krisledning och räddningstjänst samlades samma kväll. Teleföbindelser låg i princip nere och mobiltelenätet slutade fungera efter ca 4 timmar – vilket ingen hade förutsett. Räddningschefen kontaktade SOS alarm under natten för att få ut ett viktigt meddelande till allmänheten -- det fastnade någonstans på vägen och nådde aldrig ut till invånarna. Polis och räddningstjänst kunde kommunicera via RAKELsystemet vilket har en betydligt bättre redundans.

Kommunen i övrigt hade bara 7 RAKELapparater till hemsjukvård, hemtjänst, skolor m.m. I övrigt bygger kommunikationen på att det fasta nätet och mobiltelenätet fungerar. Under lördagsförmiddagen fick man använda ordonnanser för att nå enheter ute i kommunen. Innan besked kom ut skickades eleverna hem från ett antal förskolor och skolor vilket innebar att föräldrar – varav ett antal kommunanställda – fick vara hemma för att ta hand om sina barn. Matfrågan på äldreboende m.m. blev akut eftersom inga reservalternativ fanns. Kommunens vattenförsörjning fungerade men avloppssystemet svämmade över med orenat vatten ut i havet vilket innebar badförbud t. v.

Höganäs sportcenter – som skall fungera som evakueringscentral – har reservkraft men ordinarie vaktmästare hade semester och vikarien kunde inte starta reservkraften. I samtliga affärer och Hyllinge köpcentrum gick det inte att handla eftersom all verksamhet förutsätter elström. En stor mängd färskvaror fick kasseras eftersom kyl- och frysar föll ur.

Strömavbrottet varade i 18 timmar mitt i högsommarvärmen vilket samtidigt innebar att energiförsörjning av bostäder m.m. inte blev något problem.

Kommunens slutsats: Minst en gång om året kommer man fortsättningsvis att öva för ett längre strömavbrott m.m.

Under sommaren har det uppkommit akut brist i landet på flera läkemedel, t ex levaxin – som används av patienter med sköldkörtelsjukdomar. Betametson – som används vid astma och allergisymtom m fl.

Ovanstående är flera aktuella exempel på att vi har en mycket lång väg att vandra innan samhället och näringslivet når upp till målet att hantera en krissituation under längre tid än några timmar.

Nils Olof Johansson

Kassören har ordet

Sedan jag på årsmötet redogjorde för det ekonomiska läget har en del hänt som är till vår fördel.

Kurserna på **våra egna aktier** har stabiliserats och en del av dem visar god värdeökning.

Så är det till exempel för Swedish Match, Nibe och Fabege, dock visar Nibe en fallande tendens.

Stigande tendenser kan man se hos Fabege, Husqvarna, Klöver, MTG B och Skanska.

Aktierna i **Lindgrens Minnesfond** har stått still. Möjligtvis kan man se en stigande tendens hos ABB.

Detaljer i ekonomin kommer jag att redovisa på höstmötet.

Några ord om vår hemsida.

Efter att vi utsatts för bedrägeriförsök har jag varit tvungen att ta bort alla e-post-adresser från hemsidan. Innebörden av detta är bl a att jag varit tvungen att ta bort alla T4-Nytt (tidningarna).

Hemsidan verkar vara lika populär som tidigare år. Vi har betraktare i 172 länder/stater. Därför måste vi vara lite försiktiga med vad vi publicerar.

Glöm inte adressen: www.t4-kamratforening.se

Slutligen vill jag tacka för alla trevliga telefonsamtal och glada tillrop.

Hälsningar

Arne Huléen

Klubbnål

Nu kan du åter köpa vår fina klubbnål för att ha på kavajuppslaget.

Kostnaden är endast 50 kronor som du sätter in på vårt bankgiro 402-8825.

Glöm inte att uppges namn och postadress, så sänder kassören hem den till dig i brev.

Dataskyddsförordningen

(GDPR, General Data Protection Regulation)

Den 25 maj 2018 började en ny **dataskyddsförordning (GDPR)** att gälla. Det innebär bl a att den gamla personuppgiftslagen (Pul) upphör att gälla. GDPR omfattar alla organisationer världen över som behandlar **personuppgifter** för EU-medborgare.

”Personuppgifter” innebär all information relaterad till identifierad eller identifierbar fysisk levande person. Det spelar ingen roll om du är direkt identifierbar genom uppgiften, eller om det krävs att ytterligare information inhämtas för att du skall kunna identifieras.

Exempel på personuppgifter är namn, födelse- och personnummer, e-postadress, foto, ID-kortnummer, IP-adress, m.m. Om du som privatperson äger en bil, är bilregistreringsnumret en personuppgift. Registreringsnumret kan nämligen kopplas till dig som fysisk person – det är möjligt att utläsa att du är bilägaren.

Dataskyddsförordningens syfte är att stärka de enskildes rättigheter när det gäller organisationers och myndigheters hantering av personuppgifter.

Du har rätt att få reda på i vilket syfte dina personuppgifter används • Hur länge dina uppgifter kommer att lagras • Om dina uppgifter delas med någon • Hur du bär dig åt för att få dina uppgifter rättade • Hur du bär dig åt för att få dina uppgifter raderade.

T4 Kamratförening för ett medlemsregister.

Syftet med medlemsregistret:

Är att hålla reda på vilka som är medlemmar i föreningen • Utgöra underlag för utsändning av vår tidning • Underlätta utsändning av meddelanden • Vara underlag för reseplanering • Endast styrelsens verkställande utskott har tillgång till registret • Innehållet i registret raderas när medlemskapet upphör.

Innehållet i medlemsregistret är:

För alla medlemmar

För och efternamn, gatuadress, postnummer, postadress, telefonnummer

För vissa medlemmar (De som deltar eller deltagit i resor)

E-postadress, födelse- och personnummer.

Ansvarig för ovanstående medlemsregister är artikelförfattaren Arne Huléen tel 0707-161740. Om du har synpunkter på registret eller om du vill ha ändringar eller om du till och med vill bli struken i registret skall du hänvända dig till mig.

OBS: en strykning innebär att du avsäger dig ditt medlemskap eftersom vi inte längre har några uppgifter om dig.

Hoppas att jag gjort ovanstående, ganska komplicerade och omfattande förordning, något så när lättbegriplig.

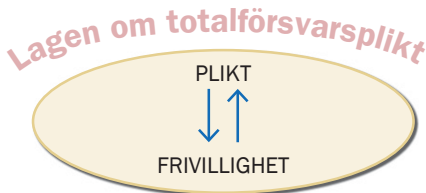
Hälsningar **Arne Huléen**

Värnplikt – måste eller möjlighet

En kort redogörelse om införandet av lagen om totalförsvarsplikt.

Den 1 juli 2017 återinfördes Lagen om Totalförsvarsplikt. Då kan man fråga sig om det är som förr? Nej inte riktigt!

Nu är lagen könsneutral och gäller således alla kvinnor och män från året de fyller 16 år till året de blir 70. Lagen är i grunden oförändrad men möjliggör att Totalförsvarets rekryteringsmyndighet (TRM) kan välja att kalla så många som behövs till mönstring. Vi kan alltså både gasa och bromsa antalet testande utifrån bland annat omvärldsläge, politisk vilja och totalförsvarets behov.

Värnplikt gäller alla kvinnor och män från året de fyller 18 år till det år de fyller 47 år. Det är alltså endast denna åldersgrupp som kan bemanna våra krigsförband. Får alla göra värnplikt nu då? Svaret är nej!

I år fyller alla som är födda 1999 18 år. Denna årskull är cirka 95 000 personer. Alla dessa fick i april ett beredskapsunderlag som de inom två veckor var tvungna att besvara och skicka tillbaka. Beredskapsunderlaget ställer frågor om bland annat vilka studier individen genomför, vilken fysisk förmåga individen bedömer sig själv ha och vilken försvarsvilja som hon eller han har. Svarsfrekvensen på beredskapsunderlaget var 98% och av dessa ville i år ungefär 20% genomföra en grundläggande militär utbildning (GU)!

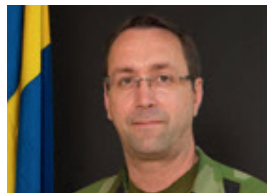
Uppdraget Försvarsmakten (FM) fått i gällande försvarsbeslut är att grundutbilda 4 000 rekryter årligen fram till 2020. Av dessa skall den frivilliga personalförsörjningen vara övervägande. Detta innebär att FM gett TRM i uppdrag att kalla ca 6 000 personer ur 99:ornas årskull till mönstring enligt pliktlagen. Av dessa kommer ungefär 2 000 personer få genomföra GU och resterande behov öppnas för frivilliga att söka.

Fortfarande gäller samma kravprofil mot sökt/pliktad befattning som FM haft sedan 2010, då frivilligheten infördes. Detta innebär bland annat att det finns krav på godkänt i svenska, engelska och matematik från gymnasiet. Psykologiska och medicinska krav är heller inte ändrade. Alla gör sedan sin GU under värnpliktsförmåner oavsett om man blivit pliktad eller sökt in frivilligt. Efter utbildningen, som är 9 alternativt 11 månader, kan individen ta en anställning som GSS eller söka sig in mot officersyrket.

Således får ungefär 2% av årskullen möjligheten att bli pliktad in till GU under 2018-19! Vid nästa försvarsbeslut får vi se vilka volymer vi får i uppdrag att utbilda. Signalerna just nu tyder på att det kommer bli en ökad volym.

Frivilligheten är för FM ett viktigt incitament för att vi skall få motiverade och dugliga medarbetare i våra krigsförband! Detta kräver att vi alla, både gamla och unga

Götaträngare, hjälps åt att sprida budskapet att söka sig till Försvarsmakten. Det är det enda sättet för oss att få nya duktiga trängare in i våra led!

Förvaltare Melker Johansson

Rekryteringsofficer TrängR

CIVILT FÖRSVAR UNDER ÅTERUPPBYGGNAD

Minns när jag som ung stabsmedlem på krigsplanlägningsövningar på 1980-talet stegade in på länsstyrelsen och möttes av dels en stor försvarsenhet med olika befattningshavare dels av hyllmetrar med pärmar. Pärmar som innehöll allt om drivmedels-resurser, livsmedelsdepåer, vägnät med mera.

Vad finns idag? Är vi rustade för att klara en skärpt beredskapssituation? Finns den politiska viljan? De frågorna skall jag beröra i den här lilla artikeln om ett stort ämne. Att tro att allt var bättre förr under Kalla krigets dagar är en förhastad slutsats. En hel del av det, som vi hade i form av försörjningsberedskap och planering var väldigt bra och hade varit bra att ha idag, men allt hade inte varit tillämpligt idag. Idag har vi cyberhotet som en ny och skrämmande verklighet. Regering och riksdag har i och med Försvarsbeslutet 2015 givit länsstyrelserna som totalförsvarsmyndighet ökade resurser och särskilda uppdrag för att påskynda planering och uppbyggnad av civil beredskaps- och försvarsplanering. Under 2017 tilldelades 100 miljoner kronor för detta (36 mkr till länsstyrelsernas arbete och resten till kommunerna), som 2018 ökas till drygt en miljard kronor.

Positivt

Det är bra att våra länsstyrelser tillsammans med andra samhällsfunktioner byggt upp en krisorganisation för att klara civila katastrofer som översvämningar, skogsbränder, stormar med mera. Det ger en bra bas att bygga den andra organisationen för att klara ett väpnat angrepp. I Kronobergs län där jag arbetar har vi efter stormen Gudrun blivit riktigt bra på samverkan och krisplanering. Den var en väckarklocka för många. Vi har ständig jour på våra länsstyrelser och samövningar genomförs.

Vi har också genom Försvarsmaktsövningen Aurora och kommer med Totalförsvarsmaktsövningen 2020 bli bättre på att samordna militära och civila resurser.

Uppgiften

Länsstyrelserna har som civil totalförsvarsmyndighet det samordnande ansvaret.

Det civila försvaret skall ha tre uppgifter att:

1. Stödja Försvarsmaktens verksamhet
2. Skydda civilbefolkningen
3. Säkerställa viktiga samhällsfunktioner

Det som har hänt är att civil försvarsplanering fått högsta prioritet. Personal rekryteras, informationssäkerhet för att skydda hemlig och känslig information ses över, krigs-placering av personal som inte är placerade i andra uppgifter görs med mera. För en

ny generation som kanske är födda under kalla krigets slutskede eller efter är många gånger ordet krigsplacering ett nytt och okänt begrepp.

Landsting och kommuner har en avgörande del för en god kris-och krigsberedskap. Som länsstyrelse har vi ansvar för att de har en fungerande beredskap. Skyddsrum finns men behöver i vissa fall förbättras och utökas. Den uppgiften ligger på Myn-digheten för samhällsskydd och beredskap(MSB) och kommunerna. Sjukvården, som landstingen har ansvar för, skall säkerställa att det finns traumakompetens, operations- och vårdplatser.

Jag vill påstå att det finns ett starkt stöd från regering och riksdag för att satsa på den civila beredskapen och ett starkt civilförsvaret. Det finns brister att åtgärda, nya hot att planera för men det finns också en krisorganisation att bygga på. Det finns en ökad medvetenhet hos allmänheten om behoven och intresse för att medverka i frivillig-organisationer. Sverige har alltjämt ett på många sätt starkt civil-samhälle, som det gäller att använda och få upp på fötter. Om vårt land skulle bli angripet, så beror våra möjligheter att lösa uppgiften mycket på vilken tid vi har haft att bygga upp den militära och civila kapaciteten. Viktiga delar är den psykologiska motståndskraften, cyberförsvaret, livsmedels- och energiförsörjning, sjukvårdens kapacitet med mera.

Anders Flanking

Länsråd i Kronoberg och major i Trängregementets reserv

KRISBEREDSKAP - DEN ENSKILDES ANGELÄGENHET

Med en utbredd ”någonannan-ism” i Sverige är de flesta övertygade om att inget ansvar behöver tas för krisberedskap. Någon annan löser detta.

Om ovanstående antagande någonsin varit riktigt så är det definitivt inte det nu. Samhället har sedan kalla krigets slut parallellt genomgått minst två förändringsprocesser. Den ena förändringsprocessen är en nedmontering av det totalförsvaret som var välutvecklat och tämligen heltäckande när muren föll. Den andra förändringsprocessen är en ökande sårbarhet i samhället, till stor del beroende på en ökad digitalisering av allt. Med ökad digitalisering och uppkoppling kommer självklart en del fördelar men även en del nackdelar. Bland nackdelarna kan man lyfta fram ett stort elberoende, ett stort behov av kommunikationsnät i olika former och ,kanske det viktigaste, en stor exponering för angrepp av olika slag.

Kris betyder enligt ordboken en ”mycket svår situation”. Genom att förbereda sig för krisen kan man alltså helt enkelt se till att det inte blir kris. Ätminstone inte direkt och inte i ens eget hem.

Låt oss anta att du vaknar hemma till väckarklockan som vanligt en dag då du ska till jobbet. Men när du drar i spolhandtaget på toaletten spolar det utan att fylla på vatten

efteråt och när du ska tvätta sömnens alla rynkor ur ansiktet kommer det inget vatten ur kranen. Någon gång under natten har vattenförsörjningen till ditt hem slutat fungera som tänkt. Den krismedvetna, förtänksamma, individen har en dunk med vatten stående i en garderob och kan därför både tvätta sig lite grann, fixa morgonkaffet och gröten och komma iväg ganska normalt.

Den mindre väl förberedde individen får nog i alla fall en mindre kris eftersom denne inte har en vattenreserv hemma. Här blir det varken hygien, morgonkaffe eller gröt innan man ger sig iväg till jobbet.

Rätt förberedelser genom ett litet mått av förtänksamhet gör att krisen uteblir. Det blir inte en ”mycket svår situation” utan bara lite krångligare. Och vad har det egentligen kostat att ha några liter vatten i en garderob hemma. En vattendunk för runt 50 kronor och lite vatten. Och när man byter ut vattnet med några månaders eller ett halvårs mellanrum så kan man vattna blommor eller koka gröt på vattnet så det är inte en extra kostnad.

Nyckelordet för din krisberedskap är förtänksamhet. Ett ord på tretton bokstäver som man tar till sig som ledstjärna och allt blir mycket enklare. Sedan är det bara att välja vilka potentiella kriser man vill desarmera. Vill jag kunna hantera ett eventuellt vattenproblem skaffar jag en vattendunk. Vill jag minska effekterna av strömvabrott så skaffar jag en ficklampa, ett stormkök så jag kan laga mat utan el och kanske en powerbank för att kunna fylla på mobilens batteri. Man väljer själv vilka situationer man vill kunna hantera utifrån egen vilja och ambition. Kanske en liten grad av riskanalys också där man lägger in sannolikhet att något kommer att ske och vilka konsekvenser som följer om det sker.

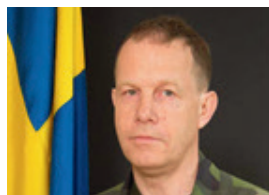
Ovanstående Ett sådant resonemang skulle ju till exempel kunna leda till att man alltid har en flaska vatten och en Snickers eller ett äpple med sig när man åker tåg. Sannolikheten att man inte kommer fram som tänkt är stor och mat och dryck brukar, enligt media, sina snabbt när tåget stannar mitt i skogen. Man kanske rent av har med sig en powerbank till mobilen också i sin lilla ryggsäck eller väska.

Eller så chansar man och åker utan vatten och mellanmål nästa gång man åker tåg. Och så får man en liten vardagsspänning i att se om det gick bra eller inte. Men jag har gjort mina val och tycker inte synd om den som åker tåg utan vatten och mellanmål. För det är ett val man har gjort.

<http://www.72timmar.se/>, <http://hesafredrik.nu> eller <https://www.dinsakerhet.se/>
Den sista webbadressen är Myndigheten för samhällsskydd och beredskap(MSB) hemsida med en massa bra tips om såväl kris som hur man undviker andra olyckor och problem.

”Den förberedde överlever” är ett känt talesätt och säkerligen sant. Vad händer då med de oförberedda?

Jörgen Eliasson

Kvinnorna i deras liv!

Vi har alla sett dem blicka ner på oss från väggens porträttsamling. Duktiga och skarpsinniga män som alla klättrat högt på karriärstegen. Cheferna för T4 – om deras militära yrkesliv vet vi en hel del. Men det fanns ju också ett privat liv. Alla hade de varit barn och de flesta av dem gifte sig. Deras mammor och deras fruar – kvinnorna i deras liv – vilka var de?

Här kommer ytterligare tre av dessa kvinnor i detta nummer och de får bli de sista i denna serie.

I detta nummer beskrivs kvinnorna i chefernas liv nummer 10, 11 och 12.

(Hasselroth, Nordström och Lindner)

Författare Christine Lindulf
Foto av chefstavlor:
Lennart "16" Nilsson

Birger Hasselroth Chef 1955-1960 hans hustru i första äktenskapet hette **Linnea Anne-Ida Maria Krumlinde** född 1912 i Varberg, dotter till bokhandlaren och bankmannen Waldemar Krumlinde och hans hustru Linnea Wiklund.

Bokhandlare Krumlinde med hustru Linnea och dotter Anne-Ida flyttade 1930 till Hässleholm.

Anne-Idas enda syskon, en äldre bror, hade dött i kronisk njursjukdom år 1926, endast 18 år gammal.

I Vigselboken Hässleholms församling kan man läsa att det utfärdats lysning för "Sven Birger Hasselroth T4 och Linnea Anne-Ida Maria Krumlinde". Vigseln skedde i Löderup 16 maj 1931. Han var 26 år och hon 19 år. Underlöjtnant Hasselroth med hustru flyttade 1935 till Oskars församling i Stockholm.

En liten flicka, knappt 2 månader gammal, flyttade till Birger och Anne-Ida i juli 1939. År 1940 adopterades Inger Viola född 1939. "Hava gm St.R.R:s (Stockholms Rådhusrätt) beslut den 11.4 1940 adopterat Inger Viola d.t.(=dotter till) Stig Lennart xxxxxxxx och og (=ogifta) Rut Maria Viola xxxxxxxx"

Jag vet inte när Birgers och Anne-Idas äktenskap upplöstes, men den 12 maj 1945 flyttade Anne-Ida ensam till Hässleholm med dottern Inger Viola. Då rådde fredsyra i hela landet – andra världskriget var äntligen slut!

På hösten 1945 gifte Anne-Ida om sig med den 15 år äldre Kaptenen Erik Kristian Edstrand, bosatt i Hässleholm. Efter borgerlig vigsel i Skanör bosatte sig paret där. Erik titulerade sig då som Direktör. Den 6-åriga dottern Inger Viola flyttade till sin far i Stockholm. Anne-Ida blev änka 1956 då Erik dog i Skanör 58 år gammal.

Den 4 oktober 1960 gifte hon om sig med den 25 år äldre Gustaf Leijonhuvud. Gustaf hade blivit änkling tidigare på våren samma år. Han hade varit gift med Anne-Idas kusin Sigrid Maria f Krumlinde. Hon dog i mars 1960. Gustav Leijonhufvud dog 85 år gammal i maj år 1973. Ännu en gång blev Anne-Ida änka.

Birgers och Anne-Idas dotter Inger Viola hade gift sig 1958. Hon dog i Halmstad 1964 endast 25 år gammal. Hon efterlämnade make och två små barn.

Anne-Ida flyttade till Halmstad efter Gustafs död. Kanske för att vara nära sina barnbarn? En älskad storebror, två äkta män och en dotter hade Anne-Ida begravt innan hon själv dog 6 mars 1979 i Halmstad. Hon blev 67 år.

Anne-Ida ligger begravd tillsammans med sin sista make Gustaf Leijonhufvud på Norra Mellby kyrkogård i Sösdala församling.

Birger Hasselroths hustru nummer två hette **Brita Jennische**, född 1908 i Vänersborg, dotter till Stadsläkare Per Hugo Reinhold Jennische och hans hustru Fanny Camille Carolina Melén.

Fyra barn föddes i familjen Jennische: Tvillingarna Per och Greta 1907, Per dog samma år endast två månader gammal. Brita föddes 1908 och Bengt Reinhold 1913. Brita utbildade sig till gymnastikdirektör vid GCI, Gymnastiska Central Institutet (sedermera GHI Gymnastik- och idrottshögskolan) i Stockholm.

Giftemål med Sven Birger Hasselrot skedde 1948. Hans dotter Inger Viola var då 9 år. Hon bodde hos sin far och styvmor på Sankt Eriksgatan i Stockholm. När Birger blev chef för T4 år 1955 flyttade familjen till Hässleholm. Man bosatte sig i lägenhet i det då mycket spektakulära nybyggda Stjärnhuset på Kaptensgatan. När Birger blev utnämnd till tränginspektör år 1960 flyttade han med hustru Brita till Sollentuna. Hans dotter Inger Viola var gift och bosatt med make och son i Norra Mellby Sösdala.

Brita dog år 1999, 90 år gammal. Två år senare år 2001, dog hennes make generalmajoren Birger Hasselrot i Sollentuna 96 år gammal. Närmast sörjande var hans två barnbarn.

//Christine Lindulf 2016

Folke Nordström Chef 1960– 1971 hans hustru hette **Ingrid Maria Döös**. Hon föddes i Växjö 1917 som första barn till ”Björn Erik Gustav Olsson, Löjtnant från Falkenberg och hans hustru Maria född Hallberg.”

I församlingsboken för Växjö stad kan man läsa att familjen ändrade efternamn från Olsson till Björn-Olsson. ”Enl. Landshövdinge-ämb. Resol. av d. 29/1 1917 godkännande av släktnamnet Björn-Olsson”.

1919 föddes Ingrids syster Stina Marianne. När Ingrid var 9 och Stina Marianne 7 år flyttade familjen till Oskars församling i Stockholm. Än en gång bytte man efternamn. Från Björn-Olsson till Döös. I inflyttningsboken för Oskars församling står noterat att ”Löjtnant Björn-Olsson, Björn Erik Gustaf, h.h. Maria Hallberg, 2 barn Ingrid Maria och Stina Marianne, enl K Majts besl. 1928-01-31 erhållit namnet Döös”

1939 gifte sig Ingrid och Folke i Halmstad där de båda hade sina föräldrahem. ”Nordström Folke löjtnant, Klingberget 6 och Döös Ingrid Maria hemmadotter, Makrillen 1. Vigsel 10 juni”.

Det var orostider i Europa. Tyskland anföll Polen den 1 september 1939 och två dagar senare förklarade Storbritannien och Frankrike krig mot Tyskland. Andra världskriget hade brutit ut och Sverige rustade. ”Vår beredskap är god.” Dessa bevingade ord som Sveriges statsminister Per Albin Hansson sa i sitt tal i augusti 1939 var inte med sanningen överensstämmande. Åtminstone inte vad gällde försvaret. Vårt lands militära beredskap var urusel. Som yrkesmilitär måste man ju ha insett och oroats över detta.

Det första året som gifta var paret Nordström bosatt i Halmstad i Folkes föräldrahem. 1940 i oktober flyttade Ingrid och Folke till Oskars församling i Stockholm. I Stockholm föddes sönerna Ulf 1941 och Björn 1943. Tvillingarna Barbro och Kerstin föddes 1950 i Skövde.

1960 blev Överste Folke Nordström chef för T4 och familjen flyttade till Hässleholm. Man bosatte sig i villa på Smedjegatan.

Svenska Lottakåren och dess verksamhet var något som låg Ingrid varmt om hjärtat. Hon var under flera år Kårchef för Hässleholmskåren. Hon var med och arrangerade och deltog i flera utbildningsläger bl a på Gotland. Ingrid var också engagerad och aktiv i Hässleholms Röda Korsrets.

Ingrid och Folke flyttade efter Folkes pensionering år 1971 till Unnaryd i Jönköpings län. Även där var Ingrid mycket engagerade i Röda Korset.

Unnaryd Röda Korsretsens nyvalda ordförande Ingrid Nordström längst till höger.

Källa: Bygdeband.se. Fotograf: Bild från HP

Unnaryd Röda Korsretsens. Ingrid Nordström nr 2 från vänster

Källa: Bygdeband.se. Fotograf: Bild från HP

Senare flyttade Ingrid och Folke till Laholm där de var bosatta livet ut.

Folke dog 1992, 81 år gammal och Ingrid dog 1999, 82 år gammal. De är gravsatta i Minneslundan på Laholms Kyrkogård.

När jag som ung och nygift militärhustru kom till Hässleholm år 1966 var Ingrid Nordström den som, i egenskap av överstinna på T4, såg till att vi unga fruar togs om hand och kände oss välkomna. Ingrid, som var född i en officersfamilj och gift med en officer, kunde onekligen det här med ”vett och etikett” i det militära sällskapslivet. Med säker och bestämd hand lotsade hon oss gröngölingar genom snårskogen av alla skrivna och oskrivna lagar. De flesta oskrivna... men ändå heligt oföränderliga! Tiderna förändrades dock - försvaret omorganiserades och moderniserades. Så gjorde även sällskaps- och mässlivet – tack och lov! För upprätthållande av de gamla traditionerna med socialt umgänge, välgörenhet och damträffar på eftermiddagarna - det var ju alldeles omöjligt. De flesta av oss yngre yrkesarbetade och hembiträden - ja, de var ju ett släkte på utdöende.

Men mycket var fint och det såg man till att bevara. Det var många fina traditionerna som upprätthölls och levde vidare i ett aktivt mässliv. Även för oss fruar. Tänk så många trevliga fester vi upplevt genom åren: Hubertusbaler, kräftskivor, lillejular, julfester m.m. Och så många vänskapsband som knutits – band som hållit genom åren. En militärfamilj har goda vänner lite varstans!

Än i dag fortsätter vi att träffas och trivas genom vår livaktiga kamratförening. Visst är det underbart! Tack alla ni som fixar och donar så föreningen kan leva vidare!

// Christine Lindulf 2016

Nils Olof Lindner Chef 1971- 1977 hans hustru hette ***Louise Sophia Margareta Marianne Gyldenstolpe.*** Hon föddes 1920 i Engelbrekts församling i Stockholms Stad, dotter till Kammarherre Greve Nils Karl Gustav Fersen- Gyldenstolpe och hans hustru Emilia Sofia Margareta Heikenskjöld. Marianne var mellansystern i en syskonskara på tre flickor. Storasyster Viktoria Alice Agnes Märta föddes 1918 och lillasyster Louise Emilia Märta Marianne föddes 1922. Familjen var bosatt på Rådmansgatan på Östermalm i Stockholm.

Löjtnant Nils Olof Lindner och Marianne Gyldenstolpe gifte sig den 6 augusti 1949. Både Nils Olof och Marianne var födda och uppväxta i Stockholm, men eftersom Nils Olof var officer vid Kungliga Skånska Husarregementet i Helsingborg, så blev det till Helsingborg Marianne flyttade som nygift. Sonen Nils föddes i Helsingborg 1950.

Nils Olof var kavallerist och som sådan naturligtvis en duktig ryttare och hästkarl. Vid OS 1952 i Helsingfors var han uttagen att representera Sverige i banhoppning. Han behöll livet igenom ett stort intresse för hästar. Detta intresse delades också av hustru Marianne.

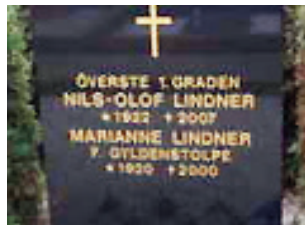
Marianne var jämngammal och barndomsvän med Margareta Cronhielm gift Wettermark. Margareta Wettermark var galoppsportens obestridbara "First Lady" under senare hälften av 1900-talet. Hon drev tillsammans med sin make Allan Wettermark ett av Sveriges främsta fullblodsstuteri, Vasaholm. På Vasaholms Stuteri i Torna Hällestad tillbringade Marianne mycket tid och hjälpte ofta till under fölningsperioderna.

Vi hade på 70-talet uppfyllt vår dröm och skaffat oss gård med eget stall. Hans Inge hade jämte sin militära yrkesverksamhet även en sysselsättning som professionell jockey. Han tränade sina hästar hemma på gården där vi också drev en liten avelsverksamhet. Mycket blygsam – 2 fölston.

Marianne, som ägnat stor del av sitt liv åt fullblodsavel och galoppsport, tyckte det var roligt att följa vår verksamhet. Hon erbjöd sig att sitta fölningsvakt när det var så dags. Men inte tordes vi be överstinnan på T4 att komma och vaka i vårt stall på nätterna! Så det blev inget av med det. Fast jag tror Marianne hade tyckt det hade varit riktigt roligt. För trots sin bakgrund och uppväxt där på Öfvre Östermalm med tjänstefolk och guvernanter, så tror jag att Marianne trivdes bättre i stallen än i salongerna. Både hon och Nils Olof var stora djur- och naturvänner. De ville bo nära skog och natur, där Marianne kunde gå långa promenader med sina älskade hundar.

Marianne dog 19 oktober 2000 i Everlöv utanför Blentarp i Sjöbo Kommun. Hon blev 80 år.

Nils Olov "Lolle" Lindner dog 5 april 2007 i Viken i Höganäs Kommun, 84 år gammal. Båda ligger begravda på Munka Ljungby Kyrkogård.

Mariannes far, Greve Nils Fersen Gyldenstolpe, född 1886 på Frösön, var en man med en spännande levnadshistoria. Förutom de titulaturer som var förknippade med hans adliga påbrå: "greve, hovman och kabinettskammarherre" kunde han även titulera sig "upptäcktsresande, zoolog, ornitolog, museiassistent och filosofie doktor". Före första världskrigets utbrott 1914 deltog han i flera expeditioner till bland annat Algeriet, Thailand och Malayahalvön. Han arbetade hela livet på Riksmuseums vertebratavdelning i Stockholm. År 1924 erhöll han en doktorsexamen vid Lunds Universitet för sina studier av fåglarna i centrala och östra Afrika. Upptäckten av en fågel och en thaiödlå har tillerkänts honom och fått namn till hans heder. *Campylorhamphus gyldenstolpei* *Tupana Scythebill* och *Isopachys gyldenstolpei*. Greve Nils Fersen Gyldenstolpe dog 1961, 74 år gammal.

// Christine Lindulf 2016

T4 hade ytterligare några chefer innan dess epok gick i graven. Här slutar dock min berättelse om överstarna och Kvinnorna i deras liv.

Var har jag fått allt ifrån?

Grundstommen vid släktforskning är kyrkoböckerna. Gör man sig dessutom besvär att också leta i sockenprotokoll, generalmönsterrullor, boupppteckningar och domstolsprotokoll – ja då kan man få veta mycket! Mycket letande kan det bli: dagar, veckor, månader - ja till och med år! Besök på lands/stadsarkiv där man kan sitta i timmar med vita vantar och vördsamt bläddra i de tjocka skinnklädda böckerna. Mycket spännande läsning stundtals! Och känslan man upplever OM man hittar det man söker – den är rent euforisk! Sverige har haft kyrkoböcker under fyra sekler. Skyldigheten för prästerna att hålla husförhör upphörde 1894. Husförhörslängderna ersattes då av församlingsböcker. Den 1 juli 1991 övergick folkbokföringen till Skatteverket. Sveriges Riksarkiv, SVAR, ansvarar för arkivering av dokument och handlingar från medeltid fram till idag. Kyrkoböckerna finns i dag digitaliserade och 1 februari 2018 släppte SVAR sina digitala arkiv fria. Så alla som vill kan nu söka sina rötter. I Riksarkivet ingår Lands- och Stadsarkiven samt Krigsarkivet. Allt är inte digitaliserat utan ibland får man åka till respektive arkiv och själv läsa de olika dokumenten eller så kan man, mot en kostnad, beställa kopior via deras hemsida.

Jag har i min dator en mapp som jag kallar för "Kvinnorna i deras liv - Arbetsexemplar" där alla källor till det jag berättar om finns angivna. Så är det någon som vill veta var jag har fått allt ifrån så hör av er.

//Christine Lindulf 2018

En tribut till T 4.

Tänk vad tiden går och minnena försvinner. När åldern ökar är det lätt att glömma. Men än så länge har man inte glömt vårt gamla regemente som uppfostrade ens liv. Både på ont och gott, mest gott, det onda glömmar man.

Ja, varför skriver jag det här? Jo, en medlem i föreningen tyckte jag skulle hålla ett föredrag om mina upplevelser från min FN-tjänstgöring i Kongo. Styrelsen ansåg det var bättre att jag skrev om det så att fler får ta del av mina upplevelser. Även om det nu handlar om mig, så är det en Tribut till T4. Om inte T4 funnits hade detta aldrig hänt.

Författare Rolf Göthenqvist

17 år tror jag visst att jag var, då jag ryckte in på IS 1 och togs om hand av Lt Anderberg och öfu Hilding Andersson.

Utb fortsatte på Iasp med Lt Larsson och fj/ kaféägaren från Bjärnum Konrad Persson. När man sen blev furir och gick på trupp hände en massa saker från att nästan vara proffs i militär femkamp till att vara mentor för Max von Sydow på repförband. 1961 blev ett händelserikt år. Det började med en kurs i fallskärmshoppning på FJS fortsatte med repförband i småländska Skillingaryd där jag skulle vara instruktör. Men en kv. infann sig inte så fj Kjellberg utsåg mig som sådan. Samtidigt meddelade han att jag hade blivit uttagen till FN-tjänst i Kongo till hösten. Och därmed är jag framme vid det som jag egentligen skulle berätta om: Bat 14 K 1961-62.

Jag kommer inte ihåg så mycket från utbildningen i Strängnäs där vi ryckte in för vår grundläggande utbildning i FN-tjänst. Jo, att jag som stamanställd fick ta hand om skjututbildningen för dom som var pistolbeväpnade var okey. Och naturligtvis närstridslektionerna med den fd norske motståndsmannen Allan Mann.

När det var dags att lämna Sverige för transport till Kongo fick vi reda på att transporten hade skjutits fram på obestämd tid på grund av det spända läget i Katanga. Då blev det en extra resa hem till föräldrahemmet i Färlöv i stället, för att vänta på nya order, som kom omkring den 1 dec för att hämta ut vår redan utprovade utrustning.

Sen var det att vänta på det amerikanska Globemaster-planet för vidare transport till Kongo. Vi mellanlandade på en dåvarande amerikansk bas i Tripoli, där jag för första gången åt på en portionsavdelad tallrik. En tur ut till den nordafrikanska naturen hann vi också med. Färden gick vidare till Kano och sen landade vi på Leopoldwilles flygplats och blev inkvarterade i en hangar i väntan på vidare transport. Pga Leopoldville kom jag ihåg ett skämt om varför oroligheterna i Kongo utbröt. Det var så att både Leo ville och Albert ville och Elisabeth ville så blev det som det blev.

Amerikanska flyget fick ej transportera oss vidare pga kriget i Katanga, så vi fick vänta en natt på FN-flyg. Under resan ner passerade vi ju Ekvatorn så därför erhöll vi ett diplom Aeolus med rätt att befara allt luftrum.

Så kom FN:s DC 3:a och vi kunde lasta in för vidare transport till Elisabethwille. Resan gick bra men jag glömmer inte mottagandet då jag gick av flygplanet och mötte en svensk FN-soldat som sa "nu har ni hamnat i helvetet". Det blev en ny natt i en hangar pga stridigheterna runt svenska campen. På morgonen blev vi hämtade i en svensk KP-bil för transport till den svenska campen.

Förläggningen bestod av en barack med tältängar och myggnät. På natten väcktes jag av en duns ovan sängen, Det visade sig att det gått en kula genom väggen och fastnat en meter ovanför mig. Dock somnade jag igen. Kulan har jag kvar.

Så började livet på den svenska campen där det var rätt lugnt de första dagarna, men snart började det hetta till.

Norr om svenska campen hade det samlats 40 000 baluba-flyktingar, där bl.a. SVbat svarade för matutdelning och skydd.

Order om att svenska bat skulle inta vissa delar av staden började ta form. Det blev några posteringar runt om den svenska campen. Sen kom order om att sv bat skall svara för bevakning och matutdelning för flyktingarna.

Nu blev också Sv Campen livligare beskjuten av Gendarmeriet och Belgiska krypskyttar. Flera svenska soldater skadades. Jag blev vittne till att en fallskärmsjägare fick ett skott i bröstet då vi satt på Markans uteservering. Ett kraftigt granatkastar-anfall från Gendarmeriets 12cm missade campen och slog ner i flyktinglägret där många skadades. Batläk Kullander tog med mig ut för att hjälpa till. Har aldrig sett så mycket elände. Uppsplitna kroppar, avslitna ben och armar. Vi sorterade och skickade så många vi kunde till Italienska sjukhuset i staden. Jag följde med flera av dem. Allt gick bra trots gendarmernas närvaro runt omkring i stadsdelarna.

På campen svarade jag varje morgon för sjukvisitationen. Det jag inte klarade av själv tog jag med mig till bataljonens Sjukavd, där för övrigt mina sjukvårdare i komp tjänstgjorde.

Kvar var också 3.komp /12.bat som hade fått förlänga sitt kontrakt p g a oroligheterna. De hade ju viss rutin efter 6 mån tjänst. Nu blev det förlängt, vilket hade sin stora betydelse. Nu skulle de gå i täten för anfallet mot Camp Masar.

Kvällen innan kom min kompech och sa att jag skulle ingå i deras anfall eftersom deras kompsjv var sjuk.

Jaha, det blir spännande. Nya grabbar att handskas med, som jag inte kommer ihåg vilka det var.

Jag kommer inte ihåg mycket under framryckningen, men under denna blev jag anropad, att en skadad soldat fanns framför oss. Jag rusade framåt med förbandsväskan i högsta hugg. Passerade ett hus vid en bäck. Såg ingen ingång. Smög runt framför huset då small det. Kulorna visslade runt om mig. Rusade tillbaka och fick syn på en källarnedgång. Väl inne träffade jag på tre eldledare från granatkastarplutonen varav en av dem såg skadad ut. Han hade fått en kula i halsen. Vad göra? Jag lade ett förband runt halsen och sprang tillbaka för att hämta mina bärbärare. När vi kom tillbaka hade ett annat sjvteam hämtat honom. Vilka vet jag ej.

Framryckningen mot Camp Masar fortsatte bland villor där gendarmeriet kvarlämnat vapen och mat. Vi hörde skottlossningar från gendarmeriet och våra egna framför allt från grg-plutonen som jämnade vägen fram till Camp Masar. Väl framme blev det en liten halt men sen såg jag bla Lt Kamstedt, chef för 2.plut, rusa in genom huvudingången vilt skjutande. Det upphörde snabbt ty gendarmerna flydde i en jeep och Campen blev snabbt intagen.

Snart blev det vår tur och vi rusade in och upprättade kompförbandsplats i ett militärförråd. Ett antal skadade svenskar togs om hand. I övrigt var det ganska lugnt. Plutonerna ordnade sina förläggningar inför natten. Det fanns gott om lösa höns som blev fångade och grillade. Så kom natten och då blev det ett intensivt granatanfall från gendarmeriet, Anfallet gjorde lyckligtvis ej någon större skada. Nästa dag blev det återtåg tillbaka till bataljonens förläggning för vila och tvätt. Sen blev det ganska lugnt ett tag. Huvudsysslan blev att hålla ordning och utspisa på flyktinglägret.

En dag fick jag av Dr Kullander beskedet att jag skulle flyga med honom till Albertwille vid Tanganyikasjön. Svenskar som tjänstgjorde vid flygplatsen skulle läkarundersökas. Mitt jobb var bla att vaccinera dem mot malaria. Det gjordes ju var tredje månad.

Här passade vi också på att göra en utflykt i den närliggande djungeln, där vi såg många djur. Vi träffade också på ett infött jägarteam som nyss hade skjutit elefanter. Då passade jag på att köpa en elefantbete på 10 kg som kostade 5 dollar. (Nu preskriberat)

Flygfärden över det afrikanska landet var också fantastiskt. Kongofloden är väldigt vacker att färdas över.

När jag kom hem var vi tre grabbar, som bestämde att vi skulle ta en sån tur tillsammans. Vi hade ju ett par dagar i månaden som man kallade leavedagar (semesterdagar) så vi bestämde oss för att packa och åka ut på flygplatsen och höra om man kunde åka med ett plan någonstans. Vi hade tur. Piloten Bill Nisson skulle flyga till Alberwille med livsmedel, mest öl, så vi hängde med.

Svenskarna som hade hand om flygplatsen ordnade förläggning för oss. De fixade också en båt, som tog oss över Tanganyikasjön till en minnesplats vid Kigoma och Ujiji där Stanley och Livingstone möttes. Vi blev också bjudna på fika hos en svensk missionärsfamilj. Vi hann också med en tur till en infödingsby utanför staden, där vi upplevde hur de afrikanska bosättarna levde i sina enkla kojor med lera och halmtak. Men människorna var mycket vänliga ock intresserade av oss och tacksamma för den sjvhjälp de fick.

Färden fortsatte vidare till Goma, där ett Indiskt regemente svarade för bevakningen över staden och det intilliggande Safariområdet. Vi blev inkvarterade i de tillhörande infödingshyddorna som var mycket välordnade. Nästa dag bjöd Indierna på safaritur i sina jeepar. Det blev en fantastisk tur bland elefanter, noshörningar och flodhästar.

Efter hemkomsten blev det åter vanliga jobbet på svenska campen. Bla att spruta insektsmedel på utsatta platser. Råliga mygg var det gott om. Kontrollera hygien vid koktrossen. Speciellt de infödda diskarna, så att de hade rent diskvatten. Övriga i bat var fullt sysselsatta med det stora flyktinglägret där det alltid hände saker mellan de olika balubastammarna, samt matutdelningen som tog stor tid.

Så i april blev det bestämt att Sv Bat skulle förflyttas till Kaminabasen som låg 60 mil N om Elisabethwille. En indisk Brigad skulle ta över flyktinglägret. Den svenska flytten gillades inte av de Kongolesiska ledarna som försökte få FN-chefen Jonas Waern att ändra beslutet, men så icke. Den svenska bat hade gjort tillräckligt och behövde omväxling.

Det blev mycket packande, därför att vi hade köpt en väldig massa souvenirer men flygplanen var stora och allt fick vi med oss. Även min elefantbete. Efter en veckas packning var vi färdiga för avfärd. Strax innan avfärden blev vi anklagade för att vara tjuvar. Vi hade ju bla medtagit vår inredning till vårt marketenteri, som ju var vårt bla från Sverige. Ja det löstes med batch ingripande.

Vi anlände med flyg till Kamina, som förr varit en belgisk militärbas med alla bekvämligheter. Fina soldatförläggningar, afrikas längsta flygfält och garage. Vi befäl blev inkvarterade i villor, som egentligen var byggda för den Belgiska regeringen med fina sovrum och kök. Toaletterna hade Iföporslin, så allt kändes bra. Här blev allt mycket lugnt så vi hade goda möjligheter att vandra runt i djungler och infödingsbyar. Tills det var dags att packa för att återvända hem till Sverige.

Än en gång: Hade inte T 4 funnits, så hade detta inte hänt.

Nyinvigning av Havremagasinet

Havremagasinet byggdes mellan 1917 och 1919 och var avsett för centraliserad förrådshållning av furage, (militär term för hästfoder). HIBAB, Hässleholms Industribygnads AB har gett ut en skrift i samband med invigningen 2017. Den skriften beskriver Havremagasinet historia på ett mycket bra och trevligt sätt.

Tyvärr, så har man glömt en viktig del i historieberivningen. I början av 1980-talet fick T4 uppdraget att utbilda och organisera besättningar till fältsjukhus och då blev detta fina hus en gedigen plats att förrådsställa all materiel. Vi kallade det för ett utbildningssjukhus. Vi var många officerare och civilanställda som var involverade i denna intressanta utbildning. Jag hade förmånen tillsammans med Löjtnanten Conrad Göte Bengtsson m.fl. att förrådsställa detta enorma fältsjukhus som skulle bemannas av 448 personer varav 27 läkare, 12 tandläkare, 72 sjuksköterskor, 113 undersköterskor, 95 militärt utbildade sjukvårdare samt ca 130 övriga specialister. Allt skulle upprättas i tält och vagnar och vara berett att ta emot skadade 12 timmar efter att

Förbereder "skumpan"

förbandet anlänt till sin grupperingsplats. Fältsjukhuset skulle kunna jämställas med civila akutsjukhus vad avser primärkirurgisk behandling samt förstärka där civila resurser inte var tillräckliga. Personalen som grundutbildades vid fältsjukhusen var sedan lämpliga för tjänst utomlands, bl.a. Libanon och Saudiarabien, vilket många nappade på.

För att få en bild av hur mycket materiel det rörde sig om kan nämnas att det var

Regementschefen, Överste Rune Morell, klippte bandet och därmed kunde övningen börja.

Förväntansfulla officerare...

ca 100 tält med en tälyta i upprättat läge motsvarande 2500 kvadratmeter. Det fanns sjukvårdsutrustning för en mottagningsenhet som skulle kunna ta emot 100 patienter per dygn, 6 operationssalar inklusive 3 intensivvårdsavdelningar, 5 vårdavdelningar med plats för 30 patienter i varje vårdavdelning. Utöver detta fanns det även röntgen, steril- och tvättvagn, lab.avdelning, apotek, kok- och diskavdelning, elverk, vattenrening, dusch och toa, varmluftsaggregat m.m.

Vi behövde ca 600 lastpallar för att kunna lasta all materiel på ett förnuftigt sätt så att det var lätt att hantera utrustningen vid övning. 38 fordon, allt från lastbil med släp till hjullastare ingick i organisationen.

Exempel på Information när T 4 utbildade Fältsjukhus före nedläggningen. Vykortet framtaget av Uno Nilsson.

***Välkommen till
The Swedish Field Hospital
med utbildningsplats
på T4 i Hässleholm!***

P.S du som läser detta och har några minnen som du vill dela med dig från utbildningen får gärna skicka ditt bidrag till Gunnar Segerholm. D.S

Uno Nilsson

T 4 Golfmästerskap 2018

Onsdagen 27/6 avhölls T 4 Golfmästerskap på Hesslegårdens GK. En liten skara tappra krigare ställde upp och bjöds på kanon väder. Det är snudd på skandal att endast 9 kamrater ställde upp! Efter golfen åt vi en god lunch och förrättade prisutdelning.

Ulf Roos försvarade titeln och fick ta på sig den gröna kavajen, 71 slag,
2:a Ulf Råvik 73 slag och 3:a Rolf Evertsson 73 slag (shcp).

Prisbordet hade kamratförening generöst skänkt, tack för det!

Nästa års tävling arrangeras i Hässleholm av Lars Niwong 26/6 2019.
För in det i kalendern redan nu!

Mästerskapet är även öppet för damer!

Thomas Christensson

Gåsamiddag lördagen 2018-11-10 (Mårtensafton)

Gåsamiddagen äger rum på Hotell Statt i Hässleholm.

Vi startar med mingel över en **Drink kl. 1830.**

Sedan sätter vi oss till bords där **Svartsoppa** (eller någon annan soppa) serveras.

Kvällens höjdpunkt blir därefter **Gåsen.**

Som avslutning på middagen blir det **Dessert.**

Kvällen avslutas med **Kaffe.**

Till middagen serveras en flaska **Vin**/3 personer alt **Öl** eller **Vatten.**

Kostnad: **100 kr** per person.

Anmälan

Senast 2018-10-10 genom att sätta in anmälningsavgiften på bankgiro **402-8825.**

Välkomna

Dagsutflykt till Landskrona 9 juni 2018

Under ledning av Peter Alf och Hans Inge Lindulf åkte vi till Landskrona. Vi fick en guidad visning av Kastellet under sakkunnig ledning av en kvinna i tidstypisk klädsel.

Hon visade oss både fängelset och stora slottssalar. Det finns så mycket historia både från den Danska- och från den Svenska-tiden.

Därefter vandrade vi under ledning av Hans Inge mot Adolf Fredriks Kasern. Under åren 1895 till 1907 var T 4 förlagd här. Hans Inge berättade om denna tid.

Lunch åt vi på stan och därefter bar det av till Tirup ca. 12 km öster om Landskrona. Peter berättade om det stora slaget som hade skett 1677 mellan Danskar och Svenskar. Danskarna under ledning av Kung Kristian V och Svenskar under ledning av Kung Karl XI genomförde här en förödande drabbning med mycket stort manfall - fler än 3.500 man stupade.

Efter detta slag for vi hem trötta och varma. Tack Peter och Hans Inge för en mycket givande dag.

Text Gunnar Segerholm
Foto Uno Nilsson

Returadress:
T4 Kamratförening
c/o Gunnar Segerholm
Breanäs 3041
289 73 Immeln

[\$Fnamn] \$[Enamn]
[\$Adress]
[\$Postnr] \$[Ort]

B PP Sverige, Port Payé

Höstmötet 3 oktober

Den 3 oktober samlas vi på Hotel Statt i Hässleholm till vårt traditionella höstmöte.

Samling	kl. 1730
Information	kl. 1800
Föredrag	kl. 1815
Middag	ca kl. 1900
Avslutning	ca kl. 2200

Kostnad för middagen 100 kr /pers

Anmälan till mötet sker genom att sätta in 100 kr/pers på vårt bankgiro 402-8825

OBS skriv deltagarens eller deltagarnas namn.

Alla anmälningar skall gå via vår kassör.

Anmälan skall inkommit senast den 28 september.

Välkomna till Höstmötet

Gunnar S/Sekr.

Minnesstund inför Julen

På sedvanligt sätt kommer vi att genomföra en minnesstund samt kransnedläggning på T 4 graven inför Julen den 14 december 2018.

Vid detta tillfälle hedrar vi och minns våra bortgångna kamrater.

Vi träffas utanför kyrkogården kl 1000

Efter minnesstunden är det kaffe på Verumsgården och därefter är det styrelsemöte.

Anmälan till sekreteraren om Du avser att delta vid kaffet senast 11 december.

Gunnar S/Sekr.